

РЕШЕНИЕ

№ 7868

гр. София, 23.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 16.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **11051** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на [фирма] със седалище в [населено място], чрез В. Т. – изпълнителен директор, срещу Решение № ППН-01-871/27.09.2021г. на Комисията за защита на личните данни, в частта, с която жалбата на Д. Л. Б. се обявява за основателна спрямо [фирма], разпорежда се на дружеството в 3-месечен срок да съобрази операциите по обработване на лични данни с изискванията на Регламент 2016/679 за точност, като провери системата за евентуална автоматична индексация и вписване на ЕГН на лица с идентични имена при липса на ЕГН от източника на информация, и му се налага имуществена санкция в размер на 5000лв. (т.4, 5 и 6 от решението).

Жалбоподателят посочва, че името на заинтересованата страна съвпада с името на ликвидатор, вписан в списъка към Агенцията по вписванията (АВ). Поради това многократно е търсена от НАП във връзка с ликвидация на фирми. Пред ответника НАП е посочила, че информацията за заинтересованата страна е получила от правно-информационната система (ПИС) „С.“, където същата фигурира с ЕГН. Това ЕГН е различно от ЕГН на ликвидатора Д. Л. Б., вписан в Агенцията по вписванията. ЗС е регистрирана в регистър Булстат като земеделски производител, откъдето АВ го е предоставила на жалбоподателя. Неправилно ответникът е приел, че е налице автоматично индексирание и пренасяне на ЕГН при лица с идентични имена, когато за едно от тях – в случая ликвидатора, няма ЕГН. ЕГН на ЗС е получено от Агенцията по вписванията и жалбоподателят автоматично го е генерирал в системата. То е получено чрез предоставяне на данни от досието на ликвидатора, съдържащи се в акт за

назначаване, решение на Варненски окръжен съд по т.д. № 218/2021г., заявление от ликвидатора за отмяна на акт за назначаването ѝ като ликвидатор, молби за освобождаване от ликвидатор. Във всички тези документи, предоставени във файл от Агенцията по вписванията, се съдържа ЕГН на ликвидатора. Освен това първото узнаване на ЕГН за системата на Булстат е на ЕГН на ЗС, а не на ликвидатора Д. Л. Б., и същото се е възпроизвеждало при всяко ново вписване на лице с това име. Новото ЕГН на ликвидатора не е подадено от АВ. На следващо място, жалбоподателят счита че КЗЛД се е произнесла по недопустима жалба, подадена след като са изтекли бмес. от узнаване на нарушението, което е станало още през 2018г. Няма данни след това ЗС да е търсена от някого в качеството на ликвидатор. Освен това НАП е следвало да индивидуализира търсения от нея ликвидатор не чрез ПИС „С.“, а чрез официалните данни от списъка към АВ, тъй като информацията в С. има справочно-информационен характер. Така или иначе жалбоподателят не е уведомен за автоматичното обработване на личните данни на ЗС нито през 2018г., когато тя е узнала за нарушението, нито по-късно от други органи до образуване на преписката пред КЗЛД. Към момента системата вече е коригирана, така че да не се получава такава несъответствие. Поради това е налице смекчаващо обстоятелство, обосноваващо намаляване на размера на наложената санкция. Не са налице и причинени вреди, тъй като „тормозът“ над ЗС е причинен от неправилното работене с ПИС от страна на НАП. Поради това се иска отмяна на процесното решение в оспорените части или намаляване на размера на наложената санкция. Претендират се разноски.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни, редовно призована, в писмено становище от 16.12.2021г. оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Заинтересованата страна- Д. Л. Б., редовно призована, не се явява и не се представлява, и не изразява становище по жалбата.

След като прецени събраните по делото доказателства, във връзка с доводите и съображенията на страните, Административен съд София – град приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на оспорения акт е образувано по жалба на Д. Л. Б. с рег. № ППН-01-871 от 04.12.2020г. за неправомерно използване на личните ѝ данни от страна на различни държавни органи, последното от които телефонно обаждане от НАП – С. на 01.12.2020г., във връзка с ликвидиране на различни предприятия поради съвпадане на името ѝ с това на вписан в списъка към АВ ликвидатор, но с ЕГН на жалбоподателката. Към жалбата са приложени покани от ТД на НАП – В. от 2016г. и 2017г. да се яви в ТД; жалба от Окръжна прокуратура – М. от 23.10.2018г., в която се сочи, че Б. е направила справка в ПИС „С.“ и е констатирала, че на нейно име и ЕГН са записани около 70 фирми в ликвидация; постановление от 31.12.2018г. на ОП – М. за отказ да се образува досъдебно производство, тъй като е установено, че има друго лице със същите имена и с друго ЕГН, вписано като адвокат към АК – С. с адрес на извършване на дейността – [населено място], което фигурира в ПИС „С.“; Акт за установяване на задължения на фирма, издаден през 2016г. от [община].

С писмо от 12.02.2021 г. главният секретар на КЗЛД е уведомил НАП за откритото административно производство и е указал да изпрати становище и всички относими доказателства. В становище на НАП от 25.02.2021г. е посочено, че данните за ЗС са постъпили в НАП чрез автоматична интеграция от АВ за вписани обстоятелства в

Търговския регистър и РЮЛНЦ, без ЕГН. ЕГН е намерено след справка в регистър ГРАО и справка в ПИС „С.“.

На 01.03.2021г. служител на КЗЛД е изготвил протокол за екранни разпечатки от ТР и РЮЛНЦ на три дружества, за ликвидатор на които е посочено лицето Д. Л. Б. чрез ПИС „С.“. Установено е, че по партидата им съответно към 12.11.2019г., 17.04.2019г. и 22.06.2020г. е вписано това лице с ЕГН на ЗС в настоящото производство (л.104-107 по делото). В тази връзка с писмо от 09.03.2021г. главният секретар на КЗЛД е поискал становище от АВ. В отговор от 11.03.2021г. АВ е посочила, че лицето Д. Л. Б. е подала заявление за вписване в списъка на ликвидаторите към АВ на 09.12.2015г., в което е посочила ЕГН, различно това на ЗС. Същото обаче не фигурира в обявения на страницата на агенцията актуален списък на ликвидаторите, което се потвърждава и от протокол за екранна разпечатка на л. 86. Приложена е молбата за включване в списъка на ликвидаторите с документите към нея – декларация, диплома, удостоверение за вписване като адвокат, копие от лична карта и др. С писмо от 01.04.2021г. АВ е приложила 3бр. актове за назначаване на Д. Л. Б. като ликвидатор в 3 търговски дружества, в които не се съдържа ЕГН на ликвидатора. Видно от протокол от 13.04.2021г. са направени екранни разпечатки от ПИС „С.“, регистър Булстат, за лице с имена Д. Л. Б. и ЕГН на ЗС. От разпечатката е видно, че към 29.01.2013г. ЗС е със статут на земеделски производител с адрес в [населено място]. Същата информация се съдържа и в регистър Булстат на АВ. С писмо от 14.04.2021г. КЗЛД е изисквала от [фирма] становище, което е получено на 11.05.2021г. В него жалбоподателят в настоящото производство е посочил, че всички данни, които се съдържат в неговите продукти, се получават във файлове от АВ по силата на договор от 25.06.2008г. Получените данни се генерират автоматично в системата. Тези файлове не се съхраняват с оглед голямата давност на информацията. Впоследствие практиката на АВ да се идентифицират лицата по ЕГН е преустановена и същото вече не се съдържа в подаваната от нея информация. От справката в „С.“ се установява, че в документите, в които фигурира името Д. Л. Б., адресът и ЕГН-то се отнасят до лицето, упражняващо адвокатска професия, и липсват документи, свързани и носещи личните данни на ЗС. Вероятно след сезирането на ОП – М., несъответствието е било отстранено в информационните масиви на АВ, но в С. данните са останали, защото ЕГН вече не се вписва от АВ. В противен случай корекцията би настъпила автоматично. Към момента същата е направена и ЗС вече не фигурира с име и ЕГН като ликвидатор на търговски дружества. Приложен е и договора с АВ от 25.06.2008г., по силата на който жалбоподателят е получил еднократен достъп до цялата база данни за търговските субекти по чл.2 от ЗТР, след което получава актуална информация за вписванията в реално време, в момента на извършване на съответното действие чрез технически обмен на данни в XML формат. В чл.7 от договора е предвидено задължение за жалбоподателя да проверява съдържанието на получената от АВ информация и да му върне потвърждение по електронна поща.

Въз основа на така събраните данни, на заседание на КЗЛД на 19.05.2021г. по протокол № 20, т.1, жалбата на Д. Л. Б. е приета за допустима и е насрочено разглеждането ѝ в открито заседание, за което са уведомени страните. На 25.06.2021г. е получено писмо от АВ, в което се посочва, че в акта за назначаване на ликвидатор не се вписва ЕГН и не е имало практиката същото да се вписва и в миналото. Поради това ЕГН-то на ликвидатора не е предоставено на С. по горесцитирания договор. В становище от 15.07.2021г. [фирма] е уточнила, че при разминаване между данните в

поддържаната от нея ПИС и данните в ТРРЮЛНЦ, съответните държавни органи е следвало да се придържат към официалните данни в регистъра на АВ, тъй като данните в С. имат само справочно-информационен характер.

Преписката е разгледана на заседание на комисията на 21.07.2021г. по протокол № 31, т. 2 от дневния ред, въз основа на който е издадено и процесното решение. В него жалбата на Д. Л. Б. по отношение на [фирма] е приета за основателна, тъй като администраторът е обработил личните й данни чрез посочване на ЕГН по партидите на няколко дружества, на които е назначен ликвидатор с идентични имена като нейните. Не е установено това ЕГН да е предоставено от АВ чрез автоматично получените пакети по услугата по интеграция между ТР и ПИС С.. Посочването на ЕГН на ЗС като ликвидатор на търговски дружества по партидата им е неточно, което представлява нарушение на чл.5, §1, б. „г“ от Регламент 2016/679 след 25.05.2018г., изразяващо се в автоматично индексирание и пренасяне на ЕГН при лица с идентични имена, когато за едно от тях няма ЕГН. Комисията е извършила преценка на мерките, които са приложими към конкретния случай, и е избрала тази по чл. 58, §2, б. „г“ като е дала предписание в 3-месечен срок дружеството да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на регламента за точност на обработваните данни чрез проверка на системата за евентуална автоматична индексация и вписване на ЕГН на лица с идентични имена при липса на ЕГН от източника на информация. С оглед факта, че ПИС С. е достъпна от неограничен кръг потребители, както частноправни субекти, така и държавни органи, които са били въведени в заблуждение, и предвид посоченият от г-жа Б. тормоз от многократното й търсене от различни органи, КЗЛД е наложила имуществена санкция на жалбоподателя като на средно предприятие, което няма предходни подобни нарушения. Решението е взето единодушно от четиримата членове на КЗЛД.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, от легитимирано за това лице и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Видно от обратна разписка на л. 178 от делото, оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 06.10.2021г., а жалбата е подадена на 20.10.2021г. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по изложените по-долу съображения.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. Решението е издадено в предвидената от закона форма, съгласно чл. 59 АПК, като съдържа необходимите посочени в ал. 2 реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подписи. При издаване на оспорения административен акт не са допуснати съществени административно-процесуални нарушения. Неоснователни са доводите на жалбоподателя за недопустимост на производството пред КЗЛД, защото е сезирана с недопустима жалба. Съгласно чл. 38, ал.1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни има право да сезира комисията в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. ЗС не е знаела за извършване на нарушение от страна на [фирма] и към момента на подаване на жалбата пред Комисията. Тя е разполагала с информация, че в ПИС на дружеството ЕГН-то й фигурира като такова на лице със същото име – ликвидатор на около 70 търговски дружества, но не е знаела, че това

обстоятелство се дължи на нарушение от страна на С.. Няма данни и кога за първи път е извършено това нарушение, но същото е констатирано от КЗЛД в разпечатките от С. от партидите на три търговски дружества – съответно към 12.11.2019г., 17.04.2019г. и 22.06.2020г. Жалбата до КЗЛД е подадена на 04.12.2020г., т.е. в рамките на 2 год. от първата констатация на нарушението. КЗЛД е събрала всички необходими при разглеждане на спора по същество доказателства, съгласно разпоредбата на чл. 36 от АПК, и е изследвала обективно всички факти като подробно е мотивирала изводите си в атакуваното решение.

Не е налице и противоречие на оспорения акт с материалния закон. Основният извод на Комисията е, че личните данни на ЗС са обработени от жалбоподателя чрез вписване на ЕГН-то ѝ като ликвидатор по партидите на три търговски дружества, поради съвпадане на името ѝ с това на друго лице, се подкрепя от представения по делото доказателствен материал. В чл.5, §1, б. „г“ от ОРЗД е въведен принципа на точност на данните, според който личните данни са точни и при необходимост трябва да бъдат поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват („точност“). В случая жалбоподателят е нарушил този принцип като в неопределен период от време, включително след влизане в сила на регламента, е обработвал лични данни на ЗС – ЕГН, в партидите на три търговски дружества, чийто ликвидатор е друго лице, макар и със същите имена като тези на ЗС. ЕГН е достатъчен признак за идентификация на едно лице без други негови данни и не се променя, т.е. веднъж даден на лицето, този номер остава до смъртта му. Поради това са неотнормирани твърденията на жалбоподателя относно причините, поради които ЕГН-то на ЗС е обработвано от него. Според ответника АВ не е предоставила ЕГН на лицето – ликвидатор на жалбоподателя, и С. е генерирала на негово място ЕГН-то на ЗС вследствие на автоматично индексирание и пренасяне на ЕГН при лица с идентични имена, когато за едно от тях няма ЕГН. Според жалбоподателя АВ му е предоставила ЕГН-то на ЗС при регистрирането ѝ в регистър Булстат като земеделски производител, което е станало по-рано от вписването на ликвидатор по партидите на търговските дружества, и същото се е възпроизвеждало при всяко ново вписване на лице с това име. Което и да е от двете твърдения да е вярно, то не променя факта на нарушението на принципа на точност, допуснато от жалбоподателя. В случая е била необходима проверка на точността на данните, а не на тяхната актуалност, каквато не е извършвана от жалбоподателя въпреки задължението му по чл. 5, §1, б. „г“. Не може да се сподели виждането му, че е освободен от това задължение, защото данните му се изпращат във вид на файлове от АВ и се генерират автоматично в системата. Първо, жалбоподателят е администратор на лични данни и има самостоятелно задължение да осигурява тяхната точност без значение кой и по какъв начин му ги подава. Второ, същият е задължен да извършва проверка на предоставената му информация по чл.7 от договора си с АВ, и следва да е създал механизъм, по който такива съвпадения да бъдат установявани още при получаване на информацията от Агенцията. Трето, фактът че данните в поддържаната от него ПИС имат само

информационно-справочен характер, не го освобождава от задължението да бъдат точни, защото съдържат лични данни, които попадат в обхвата на РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/679 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА, без значение за какви цели се използват. Поради това правилно е наложено процесното предписание. Изборът на правомощие по чл. 58 от ОРЗД е въпрос на оперативна самостоятелност, като подлежи на съдебен контрол за законосъобразност само относно това дали са спазени пределите на оперативната самостоятелност. Съгласно чл. 169 от АПК при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Оперативната самостоятелност е възможност да се избира измежду няколко възможни решения, всяко от които е законосъобразно, но в различна степен целесъобразно. В случая, правилно КЗЛД е избрала ефективна мярка - даване на предписание по отношение мерките за осигуряване на точност на съхраняваните лични данни, като е изложила своите мотиви. Същите са съобразени с конкретните данни и съответстват на тежестта на нарушението. Правилно ответникът е съобразил, че нарушението е станало достояние на неограничен кръг лица, ползващи ПИС на жалбоподателя и ги е въвело в заблуждение. Това е оттегчаващо обстоятелство по смисъла на чл. 83, §2, б. „а“ от Регламента. Косвено това е причинило и неудобства на ЗС, защото други институции, ползвали ПИС С., са се обръщали към нея, смятайки я за ликвидатора на търговски дружества със същото име. В случая е ирелевантно дали те са ползвали официални източници или не, защото достъпът им до ПИС С. им е дал възможност да се снабдят с имената на ЗС. Поради това размера на наложената санкция е определен правилно, като са съобразени и смекчаващите обстоятелства, свързани с обема на личните данни, статута на жалбоподателя като средно предприятие и отстраняването на нарушението в хода на административното производство.

Предвид изложеното процесното решение следва да бъде потвърдено, а жалбата срещу него – отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора в полза на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 200 лева

С оглед горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 41 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу т. 4,5 и 6 от Решение № ППН-01-871/27.09.2021г. на Комисията за защита на личните данни като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за защита на личните данни съдебни разноски в размер на 200 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: